

Herlev Fotoklub – december 2013

Billedkunstner Pernille Mejslov – bedømmelserne startende med nr. 1 og nedefter, et ord med på vejen

FARVER

De to i kirken

Gode linier og rolige bevægelser diagonalt, godt samspil og varme i samspillet mellem farverne, der får hinanden til at gløde. Det er i en kirke. Træskærerarbejde på de mange tomme bænkerækker. Der er to personer, nærmest i billedet, en mand og en kvinde, jeg ser dem bagfra. Kan ikke se deres alder eller ansigter, foroverbøjede, tæt sammen, med overtøj på. De kommer udefra. Er de et par ? Søkende ? Er de i sorg ? Søger de trøst ? Eller er det et nutidsbillede, som man ser så ofte nu, af to, der hører iTunes sammen eller opdaterer noget på Facebook ?

Tidslen og sommerfugl

Det at være der i nuet. Fange øjeblikket. Trykke på det rigtige tidspunkt. Naturens underfundighed. Naturens mirakel. Kontrastfarverne vidunderlige. Godt med zoom in, for at tydeliggøre/ forstørre og hjælpe med opmærksomhed. Skarpheden er nødvendig. Dette lille, sarte perfekte insekt vs. den store stikkende (smukke) tidsel. Sårhed. Ømhed. Tiden står stille. Alt er. Naturen har sin gang og der må arbejdes for at holde cyklus i gang og sikre overlevelse. Jeg tror, billedtageren vil vise mig det lille liv, der er i en travl verden, fortælle mig, det findes, uanfægtet, om jeg ser det eller ej. Giver mig tid til det eller ej.

Svanerne

Umiddelbart vidundelig grafisk formbillede, med flere former og lag. Danmarks nationalfugl. ”I Danmark er jeg født”. Elegancen. Yndefuldheden. Langsommeligheden. Og vreden/beskyttelsen, hvis jeg kommer ufrivilligt for tæt på. Et taknemmeligt og fortærsket motiv, men taget, beskåret på en måde, mine øjne godt kan lide at se former på.

Den tilgroede have

Hus, have og bil. Alt i samme forladthed, forfald, naturen tager over, når vi lader den- gemmer vores efterladenskaber, hvis de får lov. Hvem har mon boet dér ? Har haven lydt af legende børnestemmer engang ? Vandsprinkleren, far satte op og de hoppede igennem med kåde hvin og gys, men mor med forklæde smilede i vinduet og kaldte familien til bords. ? Flyttede børne, blev store..årene gik..? Mor døde...far blev gammel...? Er det hans efterladenskaber ? Eller flyttede der nogen ind i bungalowen som ikke kunne eller interesserede sig for at passe hverken hus eller have..eller omdømme i lokalsamfundet ? Naturen presser sig på, fylder næsten hele billedet nu og næste sommer har gyldenrisene taget endnu 1 meter. Jeg tror, billedtageren synes, det ser lidt sjovt ud – og vil vise mig det.

Sælhundene

Store, tunge, bløde, søde sælhunde, liggende i én stor pærevælling ...på et lad ? Er de døde ? Samlet op på stranden ved rensningen om foråret og fjernes nu, så turisterne kan få plads ? Nej, de lever, én har åbne øjne og kikker, én holder hovedet. Er det en sælhundeplads, der er bygget til dem, så de kan vælte sig rundt

i hinanden og finde en god plads og hvile og mærke hinanden og være sammen. De ser trygge og nydende ud. De nyder livet lige nu. Jeg kommer til at le. Det ser sjovt ud. De ser sjove ud. Og søde og lækre. De fylder hele billedet i øverste ¼. Synet af så mange, hulter til bulter får mig til at blive munter.

Himlen med hvide skyer

Blå himmel lige oppe over mig, florlette, transperante, kridhvide skyformationer, langt langt oppe. Det er uendeligheden. Og evigt foranderligt, evigt flygtigt, evigt betagende. At kikke efter motiver, former, farver højt oppe over vores hoveder. Nogle kan, nogle kan ikke se noget. Har aldrig hovedet så højt oppe at kikke. Skyer er motiver, de er tegn og varsler, de er stemninger og er stemningsfulde. Der er uendeligt langt op til dem, eller de hænger tungt. Farven, lyset hjælper til med at afgøre hvor tungt, hvor langt. Her er luft, lethed, englelet, et forsigtigt pust og de ændrer sig, synes man. Her er højt til loftet. Ingenting. Og alting er. Sjældent og modigt bare et se himmel uden land, vand eller toppen af et eller andet, - eller en genstand /person på billedet også. Intet at forholde sig til, alt er. For nogle år tilbage var der en udstilling "Skyer" med billeder gennem årene af.....kun skyer. Meditation.

Landskab

Gammel landskab. Udlandet...Jeg kan skimte bjerge i baggrunden mellem de bageste træer. Et akacietræ i forgrunden? Deformt, står og lever alligevel, nogle grene er uden blade. Kronen går op i og former sig efter de hvide skyer i billedet. Engområde. Grønt, frodigt. Høj blå himmel med kridhvide forfriskende skyer. Billedets centrum mødes i nederste fjerdedel i midten af billedet, næsten symmetrisk, hvis man bukker billedet på midten, træet i forgrunden i det gyldne snit i billedets 3. Del af 4, i læseretningen. Jeg tror, billedtageren vil vise sin betagelse af det klassiske landskab på en helt almindelig dag, der hvor billedtageren befinder sig.

Portræt, brune nuancer, piercinger

Ansigtet, frisuren, valg af piercingplaceringer udgør et grafisk smukt billede i mine øjne. Hovedets hældning, beskæringen i billedet giver en god balance og også dynamik, kroppen vender med læseretningen, ansigtet drejer sig bagud mod læseretningen, linien fra den lille fletning pegende mod nederste højre hjørne og øjnenes kikken opad mod venstre øverste hjørste varsler uro, gå imod strømmen, stå ved sig selv, sin egen vej. Blødheden i fotografiet spiller formildende ind overfor piercingerne. Der er en ro også i den, blødheden. Her er et menneske. Et portræt er et vigtigt billede. Et portræt er en manifestation på et liv.

Fiskegarn

Som komposition, som mønstre, som lag på lag på lag. God blå ret-vinklet trekant-himmelfarve, der står i kontrast til den løse dog planlagte form i netmaskerne. Et billede, der er tænkt grafisk men også fortæller Danmarkshistorie og viser et fag og et levebrød som kunst. Billedet ser ikke romantiseret ud med virkemidler, men dokumentarisk, beskåret, så det bliver synligt for beskueren.

Tre-faget vinduesparti

Enkelt, ro-givende, nærmest s/h foto af et fransk vinduesparti, teksten er i hvert fald fransk. Partiet fylder nærmest hele billedet, men er kvadratisk, billedet er beskåret så murværket til begge sider udgør en slags

søjler, to støtter, to harmonier til partiet. Klassisk, som et trypticon. Profiler, smedearbejde, opbygning af en facade...Der er kælet for detaljen og har givet arbejde til mange, i lang tid. Et nøgent træ, ungt træ, lader sin skygge og uskarpe grene feje henover motivet med en balletdansers ynde,- solen flytter sig og hun er væk.

Golden Gate Bridge

Set det tusindevis af gange, dette motiv. Fotografen har været her. I USA, ved udmundingen af San Franciscobugten; The Golden Gate Bridge. Vil vise mig, at denne dag hang skyerne så langt nede, at nærmest øverste nærmest symmetriske del af broen må jeg gætte mig til, genkalde for mit indre øje, dette enorme bygningsværk bygget på principper man kender fra anatomen, hvordan en hæl-konstruktion fra naturens side kan holdes oppe – og holde. Jeg tror også billedtageren vil vise mig noget derude fra verden. Jeg får lyst til at rejse derud og se selv.

Landskab med to køer

Banalt landskabsbillede, men med et touch af humor og øje for komposition og grafik. Skyggerne i landskabet fra den lavthængende sol fortæller mig om hældninger og former på marken. Fuld gang i mågerne, der først lægges mærke til senere, Køerne; mor og barn ? er optaget af at spise og gumle og følges synkront ad. Måske er marken lige harvet eller nysået og traktoren ude af syne i billedet, siden mågerne er så optagede lige dér og så mange. Gode linier der understreger perspektivet i zikzak fra forrest helt ud bagest i billedet. Den ene ko er blå hvid, hvid med skygge, kalven, kvien ersort i illusionen, men dens brune omrids i solen viser den i brun. Landskabet er koldt og goldt, men markerne lysegrønne.. Ligger sneen ? vand ? Ro og god tid og naturens gang og naturens arter i samme landskab men uanfægtet af hinanden.

Isbjerg

Knivskarp. Pivende koldt vand. Isbjerg i centrum af billedet. Sådan! Ligger der, roligt, flydende, ventende, på hvad ? formet af vind og vejr og temperatur. Fantastisk smukt. Dødsens farligt. Solen skinner og viser former og kanter. Flere isbjerge anes i det fjerne, ensomme, flydende, Liner fra solen langt til højre ude af billedet.

Landskab med stor skovsø og træer på lille ø

God, klassisk indførsel i billedet fra midt til venst op i øverste tredjedel i læseretningen. Let at gå til, let at overskue. Søen viser skyerne fra himlen lige ovenover, og som ikke ses på billedet, spejlingen står skarpt og klart, det er blikstille og spejlblankt. Solen går ned ? og rammer de bageste graner langs søkanten. God, rolig komposition med øen med træerne som et salgs manifest; Her!

Pige i soppebassin.

Livsglæde, nuet, barndommens uskyldighed og sansning. Optaget af det, vi ser, intet andet. Solen på pigens øverste halvdel af kroppen, skygge nederste del. Jeg gyser lidt af tanke om køligheden dér. Amerika ? Hjemme i Vanløse ? Parcelhusmurene og aluminiumsstigen peger nok mere på Vanløse...badelegetøj, badelegesager, en erindring fra en svunden tid. Dråber og vandpjaks hænger i luften i kaskader og som lysende perler. Barndommens væsen.

Sommerfugl, sorte og røde farver

Teorien om en sommerfugls vinger og skredet på den anden side af jorden. En mangfoldighed af dekoreringer og placeringer af farvestrøg og farver og pletter på forskellige sommerfugle, for kamuflage, for beskyttelse, for at fjenden skal blive skræmt. Vingerne er åbne, ikke lukkede som en tynd tusch-streg eller ensfarvet underside. "Lille sommerfugl, lille sommerfugl", dansk kolonihaveuskyld og tryghed, her udland, jungle eller Zoo's sommerfuglehus. Billedtageren er koncentreret og bevidst om, hvornår billedet skal tages. Den røde og sorte indramning – tusch? Digitalt? passer rigtigt godt. Billedet gløder, står stærkt. Naturens vidunderlige, forunderlige design.

Landskab med forblæste fyrretræer i lyngområde

Jeg bliver – positivt og gerne - suget ind i dette billede, gode linier fra alle sider og hjørner mod midten af billedet. Den mørkere tone i hele billedet langs billedets omrids og den lysere del i midten og langs horisontlinien lover godt og lysere tider. God komposition og nærmest silouetter af træerne og stolperne mod det lyseste i billedet. Billedet er måske tonet mørkere eller holdt i en vinkel, der mørkner.

Havana ?

Landets historik og kultur er samlet i billedet her; hanekampe, træskærerarbejde, træsorter, solen, salsaen, feminitet, maskulinitet, cigaren, stenene, liv. Hanen holder balancen i billedet, ved at stå i læseretningen, ligesom kruset hælder samme vej. Dagligdag sikkert. Taget en hvilken som helst dag, - hendes ansigt er ligegyldigt, - hun repræsenterer kvindeligheden og tør vise den. Han kikker ikke på hende.

Kikket ud gennem det frønnede vindue

Lader jeg mig gå ind i billedet, tror jeg et øjeblik, jeg er med i "Udvandrende" med Max von Sydow og Liv Ullmann. Det vindomsuste derude. Døden. Gamle gravsten ses, et par stykker. Er det nogen, jeg skulle kende til? Måske døden alt for tidligt. Ubarmhjertigt. Hårdt liv. Det afskaldede vindue, indefra. Jeg ser en lille flok mennesker lidt væk, på vej ud af billedet, gående imod læseretningen, de ser væk, ikke herhen. Nutidigt klædt. Sommer, vindjakker. Kasket for den stærke sol i de aldrende øjne. Turister på tur? Tror, billedtageren selv har været turist og vil vise et af de mange mange billeder, der blev taget på dén udflugt, beskyttet af nutidens bedre helse og levevilkår, kontrast til "kulissen", som jeg ser motivet.

Bjørnen

En stor, hvilende bjørn, der søvnigt ser hen mod mig. Fylder det meste af billedet. Brun pels med blå, utydelig himmel bag. Klippegrund, lav. Fra en USA-tur? Canada? Et reservat? Det er sjældent man kommer så tæt på de vilde dyr. Den trygge bløde bamse, vi nok alle har haft mindst eet eksemplar af i barndommen. Livsfarlig, lynhurtig dræber i naturen. Jeg tror, billedtageren selv er forundret over at være så tæt på en bjørn i det virkelige næsten frie naturliv og vil vise mig det.

Inde i faldskærmen

Godt langt billede, godt fokus, god farveskala. Leger han? Nej, der holdes liner. Gode farver. Sjov vinkel på en procedure, man ikke kender, vi kender alle at se en luftballon langt langt væk og oppe i luften. At se

gennem liner og ind i hulen af ballonen giver et indtryk af at vi er heldige at (smugkikke) med, jeg tror, billedetageren har villet bruge linerne, linierne, bevægelserne fra alle diagonaler og vise mig det.

San Francisco – sporvognene ned ad bakken

Der er flere historier i gang på én gang og i flere lag i billedet her. Jeg bliver ledt ud i dem lidt ad gangen, jeg ender som i frit fald lænmgst bagude i den lys-blå-grå farve, der åbenbarer udmundingen til San Francisco Bay går jeg ud fra – motivet findes i utallige film, billedtageren er optaget af dette, af det amerikanske, den sotre oplevelse at være der, menneskelivet i dagligdagen som her og så landskabet, på land og længere væk med vand og bjerge. Det er som en myretue, men med uafhængige af hinanden gøremål, rejsemål, verdener og liv, turister, kamera, dyr bil, kunstudstilling (plakaten på sporvognen) sejlskib, det gode liv, det frie liv, øjnene søger langt ud i horisonten, men kaldes hele tiden tilbage af det foranliggende hektiske leben og virvar.

Langstrakt landskab med spejling

Næsten symmetrisk og lige klart. Det blå lyser mere blå af det omkringliggende. Fortærsket motiv. Rigtigt godt. Den næsten i midten spejlingslinie og hvor det virkelige landskab kommer op i $\frac{3}{4}$ af billedet giver balance og harmoni for øjet (mit) og ikke et tungt billede som som regel optræder ved to halvdele. Båden ses knivskarpt, når jeg endelig får øje på den. Der er mennesker der. Luften er klar og ren. Billedmagerne vil vise mig dette smukke, betagende syn og leger med symmetrien.

Fugl på gren

Et splitsekund, godt lys på fuglens karakteristica, halen anes. God komposition, godt beskåret. Tuschen på fotoet virker godt, når man ikke ser direkte på den. Gode linier fra øverste højre hjørne til nederste venstre hjørne. Fuglen ser fotografen og orienterer sig. Jeg fornemmer frygtsomheden for fare, den er skabt med og nødt til at have for at overleve. I stunder hvor en fugl bliver trods det og ikke flygter, er der hvor naturen er stor, fordi vi ser den.

Træskibet.

På vej, alle sejl er sat ind, på vej fra land, men jeg, beskueren, er længere væk fra land eller er der land bag mig også, er det beskyttet, "på vej" ikke helt ud i den vide verden. Skibet er robust. Skibet er meget arbejde, tungt arbejde, samarbejde, et træskib er håndværk, håndens værk, mandens arbejde og kunnen. Unges mulighed, fragt. Nødvendig for overlevelse og opdagelse og dannelse. Land i baggrunden er sikkerheden,, på vej i læseretningen, harmoni, æstetik, naturlove, menneskets samarbejde med naturens materialer og naturens væsen og storhed. Rent billede. Klart, enkel farveskala, frisk vind, bovsprødet flænses luften og pejler i retningen.

S/H

Koglen i sandet

Et sandkort, som en stjerne, uendeligheden, hver en lille bitte bitte prik...tilsammen enorme mængder og kræfter. Sårhed, koglen synes, men hvor længe. Skrøbeligheden, naturens forunderlige orden i dens mønstre og former og geometriske sammensætninger, æstetik. Gos skarphed på slidt koglekant og nærmeste sandkorn, der er noget der rammer og stopper en retning, som igen har konsekvens,; sandsstrømmen stoppes af koglen, der danner en "hale" af sand bagved, da sandet omkring pustes væk, korn for korn. God bevægelse fra øverste venstre hjørne diagonalt ned over højre nederste hjørne. Og alligevel en optimistisk opadgående i læseretningen, fra midten højre til øverst venstre

Kors – kirkegården

Mange ens, godt aflangt motiv, langstrakt, lang historien. Eet kors skiller sig ud, vi skiller og alle ud, vi er alle unikke, men også bare én ud af mængden. Det kan minde os om, med det klare lysende lyse kors, at vores eget uskrevne blad må vi selv tage ansvaret for at fylde ud,- og på vejen mellem at komme fra ingenting og at blive til ingenting igen.

Hvælvingen

Smukt grafisk komposition med geometriske mål og formrelationer, et blødt lys og det håndarbejdede kalk og ler sender mildhed og konstruktionens styrke ned til beskueren. Billedet siger mig også at billedmageren kan have villet eksperimentere i , hvor lidt at det faktiske rum der kan skæres i og stadig give indtryk hvad det er for et rum og gøre rummets linier til et mønster.

Aros

? God beskæring af etageopdeling og gangdesign. Tyndt, lyst, mørkt, tykt. Mine sanser pirres af kontrasterne af former og skalaen s/h – også indtryk af spejling som ikke er der, men en gentagelse

Strand med sten i vandet

Er ikke alle former og nuancer i s/h repræsenteret her. Naturens muligheder alt eller vind og vejr. Billedmageren vil både vise mig holdet på jorden gennem vandets synlighed, men også himlens naturpragt og lag. Øjnene farer rundt.

Portræt – bokser

Portræt af en ægte bokser, portræt, der er ægte. Næsen er brækket, øjnene entusiastiske og selvbevidste. Kroppen og holdningen kampklar og selvsikker. En ung mand nyder at blive præsenteret og vise vise stærke

sider og hvad han er god til og dedikeret til. Mod læseretningen, man får respekt og tror ham. God beskæring. Noget siger mig, det er et portræt af ældre dato..

Pile på vejen

Jeg får som beskueren lov til at se på, hvordan mulighederne er; den ene vej eller den anden vej. Eller; der er travlt og run på derude, i livet. Vil jeg springe på dén vogn ? Jeg kan tænke mig om og lige mærke efter, inden jeg tager skridtet ud på kørebanen. Træder jeg ud, må jeg følge trop og fart – ellers går det galt. Skyggen af konstruktionen på vejen peger lige hen mod mig, jeg kan ikke skjule mig, jeg må tage en beslutning. Jeg vil gerne kikke på det lyseste i midten af billedet – der er mørkere ude langs kanten rundt, men de hvide pile presser mig til at beslutte mig.

Birketræer i vand

Rolige retninger i billedet kan lade mit øje følge langs den ene, så den anden stamme og opleve tone og barkmønster i ro og fred...en efter en og tilbage igen. Det meste peger eller læner sig i læseretningen og der er fred, selvom den ene stamme er brækket og det forstyrrer lidt, så dvæler øjet snart igen i fred langs de øvrige stammer, der spejler sig i et blikstille vand....op og ned i roligt tempo. Enkelt og i overskuelig bevægelse...

Trapper med skygger i stærk sol

Kaos, stress, tempo, hold da op. Kontrastfyldt. Tror, at billedtageren vil vise mig alle de mønstre, der gentager sig selv og hinanden både i virkeligheden og i skyggen og jeg bliver næsten forpustet. Jeg må vælge noget at fokusere på, alt kalder på mig hele tiden. Et menneske på vej op ad trapperne giver en god komposition og godt perspektiv.

Stor trappeplads med mennesker

Som om der er sagt "freeze!", eller mennesker er "kastet" ud som tegninger – i et vilkårligt mønster. Små punkter, med store linier, striber, kvadrater som harlekinter og kæmpe rektangler med bitte små men også store- kvadrater på bagvæggen, ved trapperne. Størrelsesforholdene overrasker, overdimensionerede, overvældende, vi er små mennesker, i gang med noget, på vej, for os selv eller med nogen, lige nu. Et par hvide bukser leder ind til posen og den hvide bagvæg i buksernes gå-retning. God komposition.

Pigeportræt

Blød teknik, rundt og dejligt. Kunne godt have tænkt mig at se en version hvor der var mere med af pigens torso, jeg synes, der mangler noget nedad. Og jeg ville selv have beskåret billedet 1½ cm i venstre side. Roligt, klassisk, godt portræt. En vigtig billeddokumentation.

Dansende dame

God bevægelse, der er gang i billedet. En dame danser. Kjolestoffet skinner, smykket om halsen ligeså. Er det twist? Den får ikke for lidt. Hun har det varmt. Hun bryder normen ift tøjvalget. Teknisk ville jeg gerne se belysningen, så damens venstre hånd så mere naturlig ud. Den er meget læder- og Tollundmanden-agtig her.

Et par går sammen, utydeligt

Snakker de ? Kysser de? Eller er de overhovedet sammen? Jeg kan gætte og digte og det gør billedet til et godt billede, synes jeg. Jeg bliver nysgerrig. Der er sat en scene op, med mønstre og mennestre, fornemmelser og utydelig scenografi. Jeg kan gå omkring og om bord i historien og selv fantasere. Billedtageren holder mulighederne frem og op foran. Beskueren er den egentlige instruktør. Drømmende, legende, glidende. Holdes sammen tv og th af lysende felter.

Computermanipuleret trappe – symmetrisk

Leg ved computeren, manipulation, at blive ledt eller vildledt, antydningen. En hvepsetaljeret blondetriko, en kavalérgang uden kløften mellem brysterne,- hvad er det beskueren ser eller billedmageren vil have, beskueren skal se – eller tror, han ser.. Som leg et godt billedemotiv, ville gerne have set trappegangen som den egentlig så ud i dens egen banes bue.

Træfigur

Har han fået en torn i øjet. ? Træskærerarbejde ? Fåborg kirke ? Sprukken og udtørret trues figuren, god komposition med den hvide kant. Hvad er historien. Billedet er i hvert fald anerledes

Sort mand på stol

Han sidder dé mange timer om dagen og fortæller uendeligt til hvem der gider høre, sydstatsamerikansk...portugisisk . Der er lyd og musik i billedet. Dialekt. Hans store næver har arbejdet et langt liv. Tænderne og mangel på samme...det er ikke så vigtigt. Ej heller lavstatus. Et godt portræt. Jeg kan ikke læse så meget af omgivelserne. Det er ham, der er hovedpersonen og ham, der er at kikke på. Jeg søger efter noget...historien vil ikke rigtigt fortælles..

Metroen/undergrundsbanen

Der er ikke åben endnu, det er et rejseknudepunkt. "Travellers" – men der er kun én. Hun er nok på vej hjem fra noget. Der er rent, en enkelt lille stykke skrald på fliserne. En god kulisse, lyset lyser, spejles i loftet- god komposition, god bevægelse i læseretningen, men der er ikke mange indtryk, der fortæller noget, jeg leder med øjnene efter noget, jeg måske har overset...

Kunstværket

Når det tordner skal det fange himlen ned på jorden og sende forbindelse fra os op til skyerne og lynene. Ligner alt er eksploderet i benzinbrandskyer og verden er af lave. En trailer til endnu en Bruce Willis' die hard én gang til-film. Og så ser jeg en enkelt lille mandsperson på vej op ad trappen lidt gemt i skyggen og skulpturen,- som om intet var hændt...Er de almindelige skyer manipuleret vilde og som omvendt flydende

lava ? Hov! Der er hul i skyerne, så er der måske håb..? En ny historie ,der vil fortælles. Ligner noget, der ikke er denne verden.....

Isbjerge og ræling

Som indrammet ligger det søvnige bjerg af tonsvis af is og forfrosne tider. Enorme størrelser man slet ikke kan forstå, men godt ved er sandt. Næsten som at være beskyttet her bag rælingen og på afstand tilsyneladende. Øjet stiller skarpt og søger ud og tilbage tæt i billedet, ud i horisonten fra form til form og tilbage igen til det uskarpe i forgrunden. Jeg tror, billedtageren vil vise mig turen og jeg gyser med hjemme i den varme, sikre stue, men pirres af storheden og modet at være der.. Gode gråtoner. God komposition.

Stynede træer i formation

Forsøger at regne formationen ud og hvad billedmageren vil sige med den Hvis billedmageren vil sige noget med den overhovedet. Måske er det leg med blødhed og skygger på de menneskestyrede vilde træer, der er omdrejningspunktet. Jeg fascineres af gentagelsen og mønstret med træerne.

Sten-kirke

God komposition og vinkel billedet er taget i. Gode gråtoner og tårnet i den kridhvide sky. God fart i perspektivet, skyggerne markerer formerne og planerne på vej og kirke(tag) Et godt billede af en bygning.

Tunnel

God gang/hvælvingform, der gentages i lys og mørke og gentages som en vuggen i barndommens trygge barnevogn. Jeg falder til ro, vejen er lagt, det er den vej og der er kun dén vej. Og så noget dernede for enden for det er jo et sted et eller andet sted. Godt beskåret med tunnelen lidt tv for midten, der er plads og det går "den rigtige vej, den trygge vej" – ikke så meget at forholde sig til, så der er plads til fantasi og beskueren egen historie og oplevelse – og plads til stilhed.

Bjælkehus og bjerge

At bjælkehusets tag nærmest flugter med bjergene i baggrunden leger med min rum-opfattelse, når lige at få hjernen til at tro, den mørke næsten ret-vinklede gavl er en flade parallel med hvor jeg står og kikker. Og giver ro.Sådan bliver gråtonerne former og fjerner sig fra et klart, beskrivende landskabsbillede fra et bestemt sted og bliver til flere lag, flere planer, flere verdner – for mig. Det er kvaliteten i dette billede.

Hvid dame med hvid hund

"Som herre så hund", er det ikke sådan mand siger? Og her er det så "dame" i stedet. Helt skørt, overraskende, morsomt på portræt af en hund og dens ejerinde, eller en dame og hendes skødehund. Man skulle tro, de havde snakket sammen. Hun ve det godt, hunden er valgt og placeret med omhu og eftertanke. En forfængelig selvsikkerhed. Jeg kommer til at le med munden. Der er noget livsnyder og livsglæde over billedet og særligt hendes øjne og smil med lukket mund sprudler af en overflod liv og leve i

nuet, mens man gør det. Sæt selv rammerne! Godt s7h – i kontraster og naturlige nuancer, da billedet blev taget. Det virker ikke som om hun er stablet op til sædvanlig portrætfotografering, men ”taget” i farten, det er også grunden til ,at jeg synes, der er noget i balancen i billedet, der ikke stemmer, men jeg kan ikke komme på, hvad det er.

Sommerfugl

En skulptur, dén blomst eller plante, er den fra land eller fra vand ?? og så sommerfugle som en detalje. Den lyse vækst mod den mørke baggrund øverst, den mørktonede vækst mod lyst for neden, former, naturens flora og plantevækst som ren form, som en dans, en bevægelse, med lysets brydning. Et natur/insektbillede taget ud af dets vante kontekst.

Portræt – barn

Blødt, roligt, douche portræt, godt, gedigent fotoarbejde. Godt lys på ansigtet. Ville nok flytte barnet væk fra lysindfaldet bagved/ eller rykke på mig selv som billedtager, hvis barnet er optaget af tv f.eks. for at komme væk fra formen over hovedet, der får mig til at tænke på en glorie. Beskæringen som måske hænger sammen med nedenstående, bliver mine øjne ved med at vende tilbage til og lede efter en anden løsning...Kunne godt tænke mig at se barnet med kroppen i samme retning som ansigt, eller næsten, både med og mod læseretningen, bare for at se, om mon ikke halsmusklen, der her er spændt, ville have indflydelse på en mere afslappet stemning over billedet. Der er noget påtaget, unaturligt over det. Jeg tror, det er halsmusklen.